

מ"ת 53888/11/15 - מדינת ישראל נגד איסמעיל עורגאן (עציר)- בעצמו, סלאמי סגאירה (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

10 ינואר 2016

מ"ת 53888-11-15 מדינת ישראל נ' עורגאן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה אנה קוצינסקי

נגד

המשיבים

1. איסמעיל עורגאן (עציר)- בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

2. סלאמי סגאירה (עציר)- בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד עבד אלוג'

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, זאת על רקע כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הצתה, השמדת ראיה, הכשלת שוטר במילוי תפקידו והסתייעות ברכב לפשע.

על פי העובדות בכתב האישום, בתאריך שאינו ידוע למאשימה, קשרו המשיבים קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: האחר) לביצוע פשע - החזקת סמים מסוכנים מסוג חשיש בהיקף מסחרי.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נסעו המשיבים והאחר בתאריך 15/11/2015 סמוך לשעה 22:25, ברכב מסוג "מיצובישי פאג'רו" (להלן "הרכב") בשטח הסמוך לנחל חיון, סמוך לכביש 40, על הרכב הותקנו לוחיות זיהוי מ.ר. 10-042-54 שלא שייכות לרכב, וכשהמשיבים מחזיקים ברכב סמים מסוג חשיש במשקל של לפחות 35.1 ק"ג, מחולק לאריזות.

שוטרי יחידת מגן וימ"ס דרום, היו באותה עת בפעילות משטרתית יזומה, עקבו אחרי הרכב. בשלב מסוים לאחר שנעצר הרכב, נחת מסוק ובו שוטרי הימ"ס סמוך אל הרכב, וזאת על מנת לעצור את המשיבים והאחר, ולתפוס את הסמים המסוכנים. המשיבים והאחר יצאו במהירות מהרכב. מי מהמשיבים והאחר הצית את הרכב אשר בו נשארו הסמים, הרכב התפוצץ ואש אחזה בו ובסמים. כתוצאה מהתפוצצות הרכב, נכווה משיב 1 בחלקים שונים בגופו והוא נותר שוכב על הקרקע סמוך לרכב.

משיב 2 והאחר פתחו בריצה מהירה לכיוונים שונים. שוטרי יחידת מגן והימ"ס עקבו אחרי משיב 2 אשר נמלט בריצה כברת דרך משמעותית בשטח, כשבהמשך ולאחר שהשוטרים התקרבו למשיב 2, זה עצר הרים את ידיו ונשכב על הארץ. משיבים 1-2 נעצרו, הסמים נתפשו, והאחר נמלט מהמקום.

2. בא כוח משיב 1 טען להיעדר ראיות ולחילופין לכרסום בראיות, לטענתו למשיב אין כל קשר לסמים וכל חלקו מסתכם בעובדה כי היה טרמפיסט, ולכשיוצג החלק החסר בסרטון ניתן יהיה לאשש גרסתו זו. בנוסף, טען בנוגע לגביית עדות מהמשיב ובעודו בהשפעת תרופות.

בא כוח משיב 2 טען לכרסום בראיות תוך שהוא מעלה מספר טענות נקודתיות.

3. לאחר ששמעתי את טעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים.

אשר למשיב 1, עולה מדוחות הפעולה של השוטרים ואין חולק, כי זה נעצר ליד הרכב השרוף כשהוא סובל מכוויות קשות ברגליו ובידיו.

אשר למשיב 2, מדו"חות הפעולה של השוטרים, וצפייה בסרטון של היחידה האווירית, עולה תמונה ברורה של רכב הנוסע במהירות בשטח, בשלב מסוים (בשעה 22:51 לפי הסרט) הרכב נתקע על צלע וואדי ויורדות ממנו שלוש דמויות, ולאחר מספר שניות מתרחש פיצוץ והרכב עולה באש. בהמשך, נראית אחת הדמויות, שתתברר בהמשך כמשיב 2, בורחת מהמקום בריצה הנמשכת דקות ארוכות, מנסה להסתתר ובהמשך לברוח מניידת משטרה אשר עוקבת אחריה, בהמשך מתקרבת הניידת לאותה דמות, אשר יורדת על הארץ ונעצרת על ידי השוטרים. המדובר כאמור במשיב 2 אשר לציין כי מדו"ח הפעולה של השוטרים עולה שנדף ממנו ריח חריף של בנזין.

בהינתן העובדה שברכב נתפסה כמות מסחרית של סמים, בהינתן העובדה כי מסוק של כוחות הביטחון עקב אחר נסיעת הרכב, ובהינתן שהמשיבים, ברחו מהרכב בו נתפסו הסמים, הר שקמה חזקה לפיה אלה שהיו ברכב החזיקו בסמים בידיעה שאלה סמים "... **כך הדבר בשל החזקה הנוהגת בעניין זה לפיה אם נתפס סם במכונית חזקה היא, בדרך כלל, כי הנמצאים במכונית החזיקו בסם בידיעה שזה סם, מן הסוג שבפועל נתפס במכונית ועליהם הראיה לסתור** (ראו ע"פ 2510/92 עמריה (בן חסן) סאלח נ' מדינת ישראל).

לגרסתו של משיב 1 הוא הגיע בטרמפ לאזור שיזפון בשעות הצהריים על מנת לאסוף תרמילי קליעים, לקראת שעה 21:00 לערך תפס טרמפ ברכב בכיוון חזרה לביתו. לטענתו לאחר היישוב שיטים, הנהג אסף אדם נוסף, פנה ימינה לשטח " **חשבתי שרצה לעשות קיצור דרך ואז שמעתי בום ונדלקה אש מאחורי הרכב וגם ממכסה המנוע, לא יודע מה קרה עם הנהג והאדם השני, הם ברחו מהרכב ואני רציתי לכבות את האש ונשרפתי**" (הודעה מיום 19.11.15).

לגרסתו של משיב 2 גם הוא יצא בשעות אחר הצהרים ביחד עם קרוב משפחה לאסוף עצים, במהלך היום נותר לבד בשטח, הגיע לכביש ועצר טרמפ. עוד מסר כי חמש דקות לאחר שעלה לרכב כטרמפיסט, הרכב התחיל לרעוד והנהג החליט להיכנס לשטח ואז הרכב נתקע ולאחר מכן התפוצץ "נסענו בערך חמש דקות והתחיל האוטו לרעוד הם נכנסו לשטח, שאלתי אותם מה הם עושים, למה נכנסתם לשטח, אמרו יש להם תקלה באוטו, התחלתי להריח ריח של דלק חזק, ופתאום האוטו עלה על תעלה וכמעט התהפך, לא התהפך כמעט התהפך, עפתי מהמקום שלי למקום של הנהג, והנהג זרק אותי מחוץ לאוטו, הוא היה נהג חזק. פתאום הסתכלתי על האוטו, רציתי לשאול אותם מה קרה, ופתאום הרכב התפוצץ, ברחתי מהאוטו, פתאום משטרה אומרים לי תעצור תעצור והמשטרה עצרו אותי", (עדות מיום 19.11.15 ע' 2 ש' 7-16).

גרסתם של השניים כשלעצמה מעוררת שאלות ביחס להמציאם בשטחים מבודדים הרחק מביתם משך שעות רבות בחשיכה, כל אחד לבדו, ללא טלפון או ציוד כלשהו.

בכל מקרה נמצאו סתירות מהותיות בין הגרסאות שמסרו ואין התאמה בין גרסתם לעולה מסרטון של היחידה האווירית על שהתרחש בפועל.

מהסרטון עולה כי האש פרצה לאחר שנוסעי הרכב ירדו ממנו והייתה מעין הסתודדות קצרצרה סביב הרכב ולא כטענת משיב 1 לפיה האש פרצה תוך כדי נסיעה. זאת ועוד, משיב 1 מסר כי עם הכניסה של הרכב לשטח הוא סבר כי הנהג מבצע קיצור דרך הכניסה של הרכב לשטח "חשבתי שרצה לעשות קיצור דרך ואז שמעתי בום ונדלקה אש מאחורי הרכב וגם ממכסה המנוע..". בעוד שמשיב 2 מסר כי הירידה של הרכב לשטח הייתה משום הרכב רעד ונאמר להם כי ישנה תקלה " נסענו בערך חמש דקות והתחיל האוטו לרעוד הם נכנסו לשטח, שאלתי אותם מה הם עושים, למה נכנסתם לשטח, אמרו יש להם תקלה באוטו.. ".

טענתו של משיב 1 כי הוא נותר לכבות את האש שאחזה ברכב, גם היא מעלה תהיות בנוגע לגרסתו, המדובר במי שטען קודם שהוא בסך הכל "טרמפיסט" ומה מצא זה לנסות לכבות את האש שעה ש"בעלי הרכב" עצמם נמלטו מהמקום. זאת ועוד, מהסרטון ניתן ללמוד כי אין מדובר בהתפרצות אש שאותה ניתן לכבות במקום וללא אמצעים, המדובר בפיצוץ חזק מאוד שכל הקרוב אליו יעשה כל דבר על מנת למלט נפשו מהמקום, ובוודאי שלא לנסות לכבות את האש.

אשר למשיב 2, זה לא יכול להיות חולק נמלט מהמקום בריצה שנמשכה דקות ארוכות מאוד, וברי כי אין מדובר במי שביקש רק להתרחק מהאש שאחזה ברכב, אלא ממי שלמעשה בורח מרחק משמעותי על מנת להרחיק עצמו מזירת האירוע, ועל מנת להימלט מכוחות הביטחון שרדפו אחריו. זה מנסה להתחבא, אולם הדבר לא מצליח לו, הניידת בשטח באמצעות המסוק מאתרת אותו ולבסוף, אחרי כברת דרך הוא נתפס וכולו מריח בנזין.

משהוצג לו הסרטון, והוא עומת עם ניסיון בריחתו מהמקום הוא מסרב לשתף פעולה עם החוקר ומשיב "לא יודע, לא רוצה לומר, אני ראיתי צילום" (עמ' 4 ש' 96), ובהמשך, כאשר נשאל מה ראה בצילום, תשובתו "לא יודע" (ע' 4 ש' 98).

סיכומם של דברים, המשיבים בהודעתם לא סתרו את החזקה, ויותר מכך, גרסתם מחזקת את הראיות נגדם. מחומר החקירה עולה במובהק כי אין מדובר בטרמפיסטים תמימים כפי שבקשו להציג עצמם.

4. **אשר לעילת המעצר**, המדובר בהחזקת סמים בכמות מסחרית, ולא יכול להיות חולק כי זו עדה להפצה וסחר.

בבחינת חלופת מעצר, כבר נקבע בשורה של פסקי דין כי בעבירות מסוג זה "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר" (בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, [טרם פורסם] 25/5/09).

ולעניין זה יפים גם דברי כב' השופטת ארבל: "הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי כלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 26.8.09)). שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן" (בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל [טרם פורסם, 14.12.10]). פסקה 8 להחלטת כב' השופטת ארבל.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ו, 10/01/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהחלטה קודמת היום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

עילת המעצר היא בעצמה גבוהה, לא רק משום היותה סטטוטורית, אלא משום הכמות המסחרית שנתפסה ברכב בו נמצאו וברחו המשיבים, לאחר שלכאורה הציתו את הרכב. המסוכנות הנשקפת מהמשיבים אף היא בעצמה גבוהה.

בענייננו, לא מצאתי כל נסיבות יוצאות דופן המצדיקות חריגה מהכלל לפיו מי שקיימות נגדו ראיות לכאורה לעבירות של

החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, דינו להיעצר עד תום ההליכים במשפטו. אומנם מדובר במשיבים נעדרי עבר פלילי, נתון זה בכלל ובמיוחד כשהוא עומד לבדו, לא יהווה ככלל נסיבה המצדיקה סטייה מההלכה הנוהגת בכל הנוגע למעת"ה בעבירות סמים; "לא מצאתי במקרה דנן נסיבות המצדיקות סטייה מהמדיניות המקובלת בכל הנוגע למעצר עד תום ההליכים בעבירות סמים. אכן, אין לעורר הרשעות קודמות. אולם, מנגד יש לשקול את העובדה שמעורבותו לכאורה בעבירות אינה מן הסוג של "בורג" קטן במכונה, אלא כזו שמתבטאת בתפקיד של הנהגה ומעורבות עיקרית. אכן, בית משפט זה כבר פסק לא אחת כי בהחלטה על מעצר עד תום ההליכים של נאשמים המעורבים בעסקאות סם, יש חשיבות לעומק מעורבותם בעסקאות אלה (ראו: בש"פ 4669/92 מיכלאשווילי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו] 8.10.1992), בפסקה 3; בש"פ 3756/00 ענאבה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 7.6.2000))" [בש"פ 8281/12 גז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)].

עוד נקבע בפסיקה כי המסוכנות העולה מעבירות הסמים, קיימת בכל אחת ואחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת מעבר הסם (בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.08) פסקה 4). בכל מקרה, הנתונים לפני מצביעים על המשיבים כחוליה משמעותית בשרשרת הסם, וביתר העבירות המיוחסות להם.

ב"כ המשיב 1 הסכים למעצרו של המשיב עד תום ההליכים לאור מצבו הרפואי, ואולם, ועל רקע האמור, ומשלא הובאה בפני כל חלופת מעצר לבחינה, אני מורה על מעצרו של משיב זה עד תום ההליכים במשפטו.

אשר למשיב 2- בחנתי את חלופת המעצר שהוצעה היום ולא מצאתי כי זו יכולה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, לא רק משום שהחלופה עצמה לא מצאתי מתאימה, אלא גם משום טיב העבירות המיוחסות למשיב ובהינתן כי עבירות סמים יכולות להתבצע גם כאשר המשיב מצוי בחלופת מעצר.

אשר לבקשה להפנות את המשיב לשירות המבחן - אומר כי המקרה לפניי, אינו מקרה ביניים, בו אני מוצאת להידרש לבחינה מקצועית של שירות המבחן את רמת מסוכנותו של המשיב - זו גבוהה וברורה כשמש, ומכאן שאין לי צורך בתסקיר מעצר.

מכל האמור, ובהעדר חלופת מעצר שתוכל לאיין את מסוכנות המשיבים, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ו,
10/01/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטו של המשיב החל.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ו, 10/01/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה